

עליו נהירו דא מנצצא. עאל לגנתא דעדן,
אשכח תמן אילנא דחיי, וענפוי ואנבי
דאילנא, ארח בהו, ואתישב בגויה ההוא
רוחא דנהירו דחיי.

אתו שליחן מלאכי עילאי, ואוליפו ליה
חכמתא עילאה, ויהבו ליה ספר דהוה
טמיר גו אילנא דחיי, ואוליף מניה, וידע
אורחוי דקודשא בריך הוא, ואשתדל
אבתריה. הדא הוא דכתיב, (שם ה כג) ויתהלך
חנוף את האלהים. עד דההוא נהירו, אשתלים
בגויה.

בין דההוא נהירו אשתלים לתתא, בעא לסלקא
לדוכתיה. ובגין לאחזאה ההוא שלימו
פרזא דחנוף. יומא חד עאל גו גנתא דעדן,
ואחמו ליה טמירין דגנתא, ואנח ההוא ספר,
וכל מה דחמא, לבר, ואיהו צניע בגו חברייה.
לבתר אתלבש ההוא נהירו, גו ההוא לבושא,
לאחזאה לעילא, ולמהוי פיסופא
בהדיה, לכל אינון דעבדו קטרוגא במאריהון,
דלא יתברי בר נש בעלמא.

הדא הוא דכתיב, (שם) ואיננו פי לקח אתו
אלהים. ואיננו: בהאי עלמא. ואיננו:
פדקא הוה בהאי עלמא. פי לקח אתו אלהים.
לדיוקנא אחרא. בהאי, איהו נער תדיר. ורזא
דא אוקימנא, (משלי כב ו) חנוף לנער על פי דרפו,
לאנהגא עלמין פלהו. גם פי זקין לא יסור
ממנה, דהא תדיר אשתכח ביה ואתהדר נער.
בחנוף אתפליל דיוקנא דעלמא טמירא. איהו
פורסיא דמאריה, עביד שליחן
בעלמא. פד עלמא בדינא, נפק ואיקרי
מטטרוין, רבון על כל חיילין עילאין. וסבא
איהו נער. עאל מעלמא לעלמא, ואתישבא
רוגזא.

בין דההוא נהירו אשתלים לתתא, בעא לסלקא
לדוכתיה. ובגין לאחזאה ההוא שלימו
פרזא דחנוף. יומא חד עאל גו גנתא דעדן,
ואחמו ליה טמירין דגנתא, ואנח ההוא ספר,
וכל מה דחמא, לבר, ואיהו צניע בגו חברייה.
לבתר אתלבש ההוא נהירו, גו ההוא לבושא,
לאחזאה לעילא, ולמהוי פיסופא
בהדיה, לכל אינון דעבדו קטרוגא במאריהון,
דלא יתברי בר נש בעלמא.

הדא הוא דכתיב, (שם) ואיננו פי לקח אתו
אלהים. ואיננו: בהאי עלמא. ואיננו:
פדקא הוה בהאי עלמא. פי לקח אתו אלהים.
לדיוקנא אחרא. בהאי, איהו נער תדיר. ורזא
דא אוקימנא, (משלי כב ו) חנוף לנער על פי דרפו,
לאנהגא עלמין פלהו. גם פי זקין לא יסור
ממנה, דהא תדיר אשתכח ביה ואתהדר נער.
בחנוף אתפליל דיוקנא דעלמא טמירא. איהו
פורסיא דמאריה, עביד שליחן
בעלמא. פד עלמא בדינא, נפק ואיקרי
מטטרוין, רבון על כל חיילין עילאין. וסבא
איהו נער. עאל מעלמא לעלמא, ואתישבא
רוגזא.

הַדְּמוּת הַזֹּאת נִפְרָסֶת בְּפָרִיסַת הַפְּפֶרֶת, וּמִצְטִיִּירִים בְּאוֹתָהּ הַפְּרִיסָה שְׁנֵי דְיוֹקְנָאוֹת - אֶחָד זָכָר וְאֶחָד נְקֵבָה. וְעוֹמְדִים שְׁנֵי יְלָדִים עֲלֵמִים אוֹהֲבִים, בְּאַהֲבָה דְּבָקִים זֶה בְּזֶה.

וְזֶה סוּד שֶׁל בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים, פְּרִיסַת הַפְּפֶרֶת הַנְּסֻתָּרָה. אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, שְׁנֵי כְּרוּבִים עוֹמְדִים בְּדַבְּקוֹת שֶׁל חֲבִיבוֹת. לֹא כְּתוּב שָׁמַיִם וְאָרֶץ, אֲלָא אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, לְרַבּוֹת שְׁנֵי כְּרוּבִים כְּאֶחָד. הַפְּפֶרֶת הַזֹּאת פְּרוּסָה לְפָנִים, בְּסִתְּרָה הַהִיכָל, וּבְשְׁנֵי צַדִּים עוֹמְדִים שְׁנֵי אֵלֹהִים.

בְּרֵאשִׁית עוֹלָה לְמַעְלָה. הַסוּד שֶׁלּוֹ יוֹרֵד לְמַטָּה, כְּמוֹ שְׁאוֹתוֹ הַסוּד שֶׁל בְּרֵאשִׁית עוֹלָה לְמַעְלָה וְלֹא נִרְשָׁם בְּרֵשָׁם, יוֹצֵא הַרְשָׁם לְמַטָּה (לְאַחֵר), וְנִעֲשִׂית מִמֶּנּוּ כְּפֶרֶת עֲלִיּוֹנָה, רְשׁוּמָה בְּשִׁלְשָׁה רְשׁוּמִים, בְּסוּד יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה. מֵאלוֹ הַשִּׁלְשָׁה יֵצְאוּ שְׁלֹשָׁה אַחֲרִים, וְהֵם שְׁשָׁה, וְהֵינּוּ בְּר"א שִׁי"ת.

נְפָרְסָה הַפְּפֶרֶת הַזֹּאת לְצַד דְּרוֹם וּמַעְרָב, וּמוֹצִיָּאָה שְׁנֵי כְּרוּבִים כְּאֶחָד, זָכָר וְנְקֵבָה, שִׁימְצָאוּ זֶה כְּגֵד זֶה. הַדְּרוֹם הוּא רֵאשׁ, כִּהֵן נוֹטֵל בְּרֵאשׁ. וְהוּא בֵּין זָכָר. הַמַּעְרָב הוּא נְקֵבָה, בֵּת יְחִידָה, בֵּת הֵיטָה לְאַבְרָהָם וְהֵינּוּ בְּסוּד הַזֶּה, בְּרֵאשִׁית: בֵּית רֵא"ש. " כְּפֶרֶת שֶׁלֹּא נוֹדְעַת, עַד שֶׁנְּפָרְסֶת בְּפָרִיסָה וּמוֹצִיָּאָה אֵת שְׁנֵי אֵלוֹ. כְּמוֹ כֵּן ה'. וְעַל כֵּן, בֵּת - בֵּת רֵאשׁ, בֵּת לְאַבְרָהָם. " כְּפֶרֶת לְהַפְּרֵס.

חֲזוּרָת הַפְּפֶרֶת מִמַּעְרָב לְצָפוֹן, וְנְפָרְסֶת בְּפָרִיסָה, וּמִתְגַּלָּה הַזָּכָר, שְׁנֵי אֵלֹהִים בְּצַד הַפְּפֶרֶת. וְהַנְּקֵבָה נִסְתָּרָה לְמַטָּה, וְנִעֲשִׂית בְּרֵאשׁ - צָפוֹן. וְזֶה סוּד בְּרֵאשִׁית, בֵּת

דְּיוֹקְנָא דָּא אֲתַפְּרֵס בְּפָרִיסוֹ כְּפּוֹרְתָא, וְאֲתַצְיִירִין בֵּיהּ בְּהֵוּא פְּרִיסוֹ תְּרִין דְּיוֹקְנִין, חֵד דְּכַר, וְחֵד נְיֻקְבָּא. וְקִימֵן תְּרֵי רַבִּין עוֹלָמִין רַחֲמִין, בְּרַחֲמֵי דְּבִיקָאן דָּא בְּדָא.

וְרֵזָא דָּא (בְּרֵאשִׁית א) בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים, פְּרִיסוֹ כְּפּוֹרְתָא סְתִימָאָה. אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, תְּרִין כְּרוּבִין קִימֵין בְּדַבְּקוֹ דְּחֲבִיבוֹתָא. שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא כְּתִיב, אֲלָא אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, לְאַסְגָּאָה תְּרִין כְּרוּבִין כְּפֶרֶת. כְּפֶרֶת דָּא פְּרִיסָא לְגוֹ, בְּטְמִירוֹ דְּהִיכְלָא, וּבְתֵרִין סְטֵרִין קִימֵין תְּרִין אֵלִין.

בְּרֵאשִׁית סְלָקָא לְעִילָא. רֵזָא דִּילֵיהּ, נְחֻתָא לְתַתָּא. כְּגוֹוֹנָא דֵּיהּוּא רֵזָא דְּבְרֵאשִׁית סְלָקָא לְעִילָא, וְלֹא אֲתַרְשִׁים בְּרֵשִׁימוֹ, נְפָקָא רְשִׁימוֹ לְתַתָּא (נ"א לְבַתֵּר), וְאֲתַעְבִּיד מְנִיָּה כְּפּוֹרְתָא עִילָאָה, רְשִׁימָא בְּרֵשִׁימִין תְּלַתָּא. בְּרֵזָא יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה. מֵאֵלִין תְּלַת, נְפָקוּ תְּלַת אַחֲרֵינִין, וְאֵינּוֹן שִׁית, וְהֵינּוּ בְּרֵא שִׁי"ת.

אֲתַפְּרֵשׁ כְּפּוֹרְתָא דָּא לְסֵטֶר דְּרוֹם וּמַעְרָב, וְאַפִּיק תְּרִין כְּרוּבִים כְּפֶרֶת, דְּכַר וְנוֹקְבָא, דִּישְׁתַּכְּחוּן דָּא לְקַבֵּל דָּא. דְּרוֹם, אִיהוּ רֵאשׁ, כִּהֵן נוֹטֵל בְּרֵאשׁ. וְאִיהוּ בֵּין דְּכַר. מַעְרָב אִיהוּ נוֹקְבָא, בֵּת יְחִידָה, בֵּת הֵיטָה לְאַבְרָהָם וְדָאִי. וְהֵינּוּ בְּרֵזָא דָּא, בְּרֵאשִׁית: בֵּית רֵא"ש. " כְּפּוֹרְתָא, דִּלֹּא אֲשַׁתְּמוּדְעָה, עַד דְּאֲתַפְּרֵס בְּפָרִיסוֹ, וְאַפִּיק תְּרִין אֵלִין. כְּגוֹוֹנָא דָּא ה'. וְעַל דָּא. בֵּת, בֵּת רֵאשׁ, בֵּת לְאַבְרָהָם. " כְּפּוֹרְתָא לְאַתְפְּרֵסָא.

אֲתַתְּרַר כְּפּוֹרְתָא מִמַּעְרָב לְצָפוֹן, וְאֲתַפְּרֵס בְּפָרִיסוֹ. וְאֲתַגְלִיָּא דְּכַר, דְּאֲתַאחִיד בְּסֵטֶרָא דְּכְפּוֹרְתָא. וְנוֹקְבָא אֲתַטְמֶרֶת לְתַתָּא, וְאֲתַעְבִּידֵת בְּרֵאשׁ דְּצָפוֹן. וְרֵזָא דָּא בְּרֵאשִׁית,

אש. י' כפרת, י' הפריסה שנפרסה, ומראה אחד ולא שנים, שהרי הנקבה נכנעת למטה. ואם תאמר, הכל פריסה אחת עליונה ותחתונה? כן הוא, שלא נפרד השם זה מזה, הכל הוא אלהים. חזרת הכפרת ממערב למזרח, פורסת פריסה בשני צדדים - בצד המזרח ובצד המערב. כיון שהכפרת עומדת במזרח ובמערב, אזי נמצאת שמחה וחבור פראוי, והבת הזו נכללת בעטרותיה פראוי ועומדת בשלמות. ואז הוא בסוד שלו בראשית, בלי פרוד כלל.

ובנגד שלש הפעמים הללו עולים ישראל שלש פעמים לחג את חגיהם. בפסח חזרת הכפרת לצד דרום ומערב, ואז אותה בת עומדת באברהם, והיא ב"ת רא"ש, ושם הלל, ולא הלל גמור, שהרי שני הפרוכים הללו אינם בהשלמה פראוי, שהרי ישמעאל יוצא ומקטרג.

מיום ראש השנה עד יום (הראשון) של סכות חזרת הכפרת מצפון למערב, ואז אותה הבת נכנעת, ועומדת ביצחק, ולא בשמחה, והיא ב"ת א"ש, והם אינם בשלמות, ועל כן אין שם כלל הלל, שהרי עשו יוצא ומקטרג. בסכות עולה הבת הזו, ונשלמת בו ביעקב (ביצחק) בשמחה, ומתחברים זה עם זה, ואז הלל גמור, על ששכך הרגז, ונמצאת חבורות.

בשבועות דאקרי עצרת, מחזרת הכפרת בצד מזרח ומערב, ואז מצויה שלמות, וחביבות ודבקות היא בכל הצדדים, ושמחת העליונים והתחתונים. ואז (תהלים) ה' תמיתה משיבת נפש.

בת אש. י' כפורתא. י' פריסו דאתפרס, ואחזי חד, ולא תרין, דהא נוקבא אתכפייא לתתא. ואי תימא כולא חד פריסו עילאה ותתאה. הכי הוא. דלא אתפריש שמא דא מן דא, כלא איהו אלהים.

אתהדר כפורתא ממערב למזרח, פריס פריסו בתרין סטרין, בסטרא דמזרח, ובסטרא דמערב. כיון דכפורתא קיימא במזרח ומערב, כדין חדוה אשתכח, וחיבורא פדקא יאות, והאי בת, אתפלילת בעיטרהא פדקא יאות, וקיימא באשלמותא. וכדין איהו פרזא דיליה פראשית, כלא פירוודא כלל.

ורקבר אלין תלת זימנין, סלקין ישראל תלת זימנין למיחג חגייהו. בפסח אתהדר כפורתא בסטר דרום ומערב, וכדין ההיא בת קיימא באברהם, ואיהי ב"ת רא"ש, ותמן הלל, ולא (דף נג ע"ב) הלל גמור, דהא תרין פרוכין אלין, לאו אינון באשלמותא פדקא יאות, דהא ישמעאל נפיק ומקטרג.

מיומא דראש השנה עד יומא (קדמאה) דסוכות, אתהדר כפורתא מצפון למערב, כדין ההיא בת אתכפייא, וקיימא ביה ביצחק, ולא בחדוה, ואיהי ב"ת א"ש, ואינון לאו באשלמותא, ועל דא לית תמן הלילא כלל, דהא עשו נפיק ומקטרג. בסוכות, סלקא האי בת. ואישתלימת ביה ביעקב (ביצחק) בחדוה, ומתחברן דא בדא, וכדין הלל גמור, על דאשתכיה רוגזא, וחבורתא אשתכח.

בשבועות דאקרי עצרת, אתהדר כפורתא בסטר מזרח ומערב, כדין שלימו אשתכח, וחביבו ודביקותא איהו בכל סטרין, וחדוה דעילאי ותתאי. וכדין (תהלים יט ח) תורת ה' תמיתה משיבת נפש.